

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

27 noiembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și reprezentantul părții vătămate, avocatul Bobeica Vasile în numele părții vătămate Rebeja Anastasia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, și de avocatul Prisac Alexandru în numele inculpatei Cemschi Cristina împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în cauza penală privind-o pe

Cemschi Cristina Nicolae, născută la 19 noiembrie 1984, originară din or.Vadul lui Vodă, domiciliată în s.Corjova, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei în:

instanța de fond de la 17.11.2011 pînă la 06.03.2013,

instanța de apel de la 08.04.2013 pînă la 12.06.2013,

instanța de recurs de la 24.09.2013 pînă la 27.11.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 martie 2013, Cemschi Cristina a fost condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul comerțului pe termen de 2 ani.

În baza art.96 Cod penal a fost amînată executarea pedepsei pînă la atingerea vârstei de 8 ani a copilului minor al acesteia, Cemschi Alexandra, născută la 29.07.2007.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Cemschi Cristina în beneficiul lui Rebeja Anastasia a sumei de 885764 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cemschi Cristina, în perioada de timp a lunilor noiembrie 2008 - mai 2009, în zile diferite, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, abuzînd de încrederea lui Rebeja Anastasia, cu care se află în relații de rudenie, susținînd prin înșelăciune că poate să-i găsească și să-i procure un apartament în mun.Chișinău, a dobîndit de la ultima, prin transferuri bancare, precum și prin intermediul rudelor acesteia următoarele sume bănești:

- la 12 noiembrie 2008, prin intermediul filialei „Energbank” din bd.Ștefan cel Mare 126, mun.Chișinău - 7000 dolari SUA, echivalentul a 81209,8 lei;

- în noiembrie 2008, prin intermediul surorii părții vătămate, Rebeja Maria, în s.Corjova, r-nul Criuleni - 13000 euro, echivalentul a 171839,2 lei;

- în noiembrie 2008, în mun.Chișinău, prin intermediul transferului bancar Western Union - 2000 euro, echivalentul a 26436,8 lei;

- la 04 decembrie 2008, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chișinău - 5000 dolari SUA, echivalentul a 51994 lei;

- la 13 ianuarie 2009, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chişinău - 5000 euro, echivalentul a 69754,5 lei;
- la 27 ianuarie 2009, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chişinău - 2000 euro, echivalentul a 27254,6 lei;
- la 09 februarie 2009, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chişinău - 300 euro, echivalentul a 4044,42 lei;
- la 05 martie 2009, prin intermediul filialei BC „Victoriabank” din bd.Mircea cel Bătrîn 11, mun.Chişinău - 5000 euro, echivalentul a 65052 lei;
- la 23 martie 2009, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chişinău - 3000 euro, echivalentul a 44349 lei;
- la 26 martie 2009, prin intermediul filialei BC „Mobiasbanca” din bd.Mircea cel Bătrîn 2, mun.Chişinău - 1346 dolari SUA, echivalentul a 14733,85 lei;
- în martie 2009, în mun.Chişinău, prin intermediul transferului bancar Western Union - 20000 euro, echivalentul a 282416 lei;
- în mai 2009, în mun.Chişinău, prin intermediul transferului bancar Western Union - 1000 euro, echivalentul a 16680 lei.

În rezultat, prin acţiunile sale prelungite, Cemschi Cristina a dobândit prin abuz de încredere şi înşelăciune de la Rebeja Anastasia în mai multe rate, 13346 dolari SUA, echivalentul a 147937,65 şi 51300 euro, echivalentul a 707826,5 lei, pe care i-a însuşit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părţii vătămate o daună în proporţii deosebit de mari, în sumă totală de 855764,17 lei, echivalentul a 42788,20 unităţi convenţionale.

3. Sentinţa a fost atacată cu apeluri de către procurorul A.Juravliova, avocatul V.Bobeica în numele părţii vătămate A.Rebeja şi avocatul S.Cîrlig în numele inculpatei C.Cemschi, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia şi pronunţarea unei noi hotărîri, prin care C.Cemschi să fie condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocînd că instanţa ilegal şi neîntemeiat a aplicat prevederile art.96 Cod penal, deoarece aplicarea pedepsei cu amînarea executării ei pentru femeile nominalizate este posibilă numai în cazul în care ele au săvîrşit infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, indiferent de categoria de pedeapsă, şi această măsură nu poate fi aplicată femeilor care au săvîrşit infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave, pentru care ele au fost condamnate la închisoare pe un termen de peste 5 ani;

- avocatul V.Bobeica în numele părţii vătămate, casarea parţială a acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare, fără amînarea executării ei, invocînd că instanţa incorect a aplicat prevederile art.96 Cod penal, deoarece amînarea executării pedepsei pentru femeii este posibilă numai în cazul în care ele au săvîrşit infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, indiferent de categoria de pedeapsă;

- avocatul S.Cîrlig în numele inculpatei, casarea sentinţei şi pronunţarea unei hotărîri de achitare a acesteia, din motivul lipsei faptei infracţiunii, invocînd că prima instanţă recunoscînd-o pe C.Cemschi vinovată în săvîrşirea infracţiunii de escrocherie, neîntemeiat a ajuns la concluzia că în acţiunile acesteia sînt prezente semnele infracţiunii incriminate, deoarece, de fapt, în cauză sînt prezente relaţii juridice civile; transmiterea banilor nu a fost condiţionată de vreo influenţă din partea lui C.Cemschi asupra părţii vătămate, ci a avut loc la iniţiativa ultimei, iar după intrarea în stăpînire asupra sumelor băneşti, aceasta nu a avut intenţia sustragerii lor, ci le-a transmis după destinaţie pentru a fi procurată locuinţa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 12 iunie 2013, au fost respinse, ca nefondate apelurile procurorului A.Juravliova, avocatului V.Bobeica în numele

părții vătămate A.Rebeja și a avocatului S.Cîrlig în numele inculpatei C.Cemschi, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a dat o apreciere multilaterală probelor prezentate de acuzare, care au fost administrate în mod legal și care dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, deoarece dînsa prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit bunurile părții vătămate, cauzîndu-i o daună materială în proporții deosebit de mari.

Concluziile privind vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile părții vătămate A.Rebeja, a martorilor I.Naforniță, M.Rebeja, O.Cemschi, L.Zatic și actele cauzei - procesele-verbale de percheziție la domiciliul inculpatei din 23.07.2010, de unde au fost ridicate o parte din bonurile de primire a banilor; de examinare a chitanțelor ridicate privind primirea banilor; recipisele date de însăși inculpata C.Cemschi privind primirea banilor în sumă de 38000 euro de la I.Naforniță și de 61000 euro de la partea vătămată A.Rebeja; raportul de expertiză grafoscopică, potrivit căruia este atestat faptul semnării de către inculpată a recipisei date lui I.Naforniță și A.Rebeja în primirea banilor; procesele-verbale de confruntare între inculpată cu partea vătămată și martorii acuzării.

Instanța de apel a considerat nefondat argumentul avocatului S.Cîrlig, precum că prima instanță a examinat unilateral probele bazîndu-se doar pe declarațiile părții vătămate, or declarațiile acestea coroborează cu celelalte probe prezente în cauză, cărora prima instanță le-a dat o apreciere detaliată și obiectivă.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul recurentului, precum că transmiterea banilor nu a fost condiționată de vreo influență din partea lui C.Cemschi asupra părții vătămate, ci a avut loc la inițiativa ultimei, și inculpata nu a avut intenția sustragerii lor, dar a transmis banii după destinație pentru a fi procurată locuința.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că transmiterea benevolă a banilor de către partea vătămată nu se pune la îndoială, dar a constatat că transmiterea acestora a avut loc prin înșelăciune, inculpata abuzînd de încrederea părții vătămate, folosind banii în scopuri personale, fără a întreprinde careva acțiuni în scopul procurării unui apartament pentru partea vătămată.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat declarațiile părții vătămate și ale martorilor potrivit cărora s-a constatat cu certitudine faptul transmiterii banilor de către partea vătămată lui C.Cemschi, fapt recunoscut și de însăși inculpată, atît în cadrul cercetării judecătorești, cît și prin recipisele eliberate personal de către ea și confirmate ulterior în cadrul instanței de apel.

Instanța a concluzionat că argumentele inculpatei, precum că dînsa i-a transmis banii lui I.Naforniță pentru procurarea apartamentului și acesta nu i-a restituit, se combat prin recipisa scrisă de dînsa că a primit banii de la acesta, mai mult ca atît, martorul I.Naforniță a declarat că după ce a restituit banii inculpatei, pe parcurs C.Cemschi l-a rugat să-i scrie recipise, precum că a primit de la ea diferite sume de bani, pentru a le prezenta soțului, după care le va rupe și el i-a eliberat mai multe recipise în care a indicat, precum că a primit de la aceasta 80000 euro, 16000 euro și 41000 euro, dar niciodată nu a primit acești bani.

Astfel, instanța a reținut că argumentele aduse de către avocatul S.Cîrlig în numele inculpatei în apelul declarat nu și-au găsit confirmare.

Apelurile declarate de către procuror și avocatul părții vătămate referitor la netemeinicia aplicării în privința inculpatei a prevederile art.96 alin.(1) Cod penal, instanța le-a considerat nefondate, deoarece acest articol face excepția pentru infracțiunile contra persoanei, în speță fiind comisă infracțiunea prevăzută de capitolul VI al Codului penal -

infrațiuni contra patrimoniului, care nu cade sub incidența restricțiilor nominalizate, instanța considerînd că nu lipsesc impedimente în aplicarea art.96 Cod penal în speța dată.

Astfel, instanța a conchis că la numirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gradul și pericolul social al infracțiunii comise, de circumstanțele agravante și atenuante, de persoana inculpatei și, reieșind din faptul că aceasta o are la întreținere pe fiica sa A.Cemschi, născută la 29.07.2007, corect i-a aplicat pedeapsa cu amînarea executării ei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare procurorul C.Miron, avocatul V.Bobeica în numele părții vătămate A.Rebeja și avocatul A.Prisac în numele inculpatei C.Cemschi, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, și anume în partea aplicării art.96 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului referitor la interpretarea și aplicarea prevederilor art.96 Cod penal, dispunînd incorect și ilegal în privința inculpatei amînarea executării pedepsei pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani, deoarece pedeapsa stabilită acesteia depășește 5 ani închisoare, astfel, în opinia procurorului, instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- avocatul V.Bobeica în numele părții vătămate, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea aplicării art.96 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța incorect a aplicat în privința inculpatei prevederilor art.96 Cod penal, dispunînd amînarea executării pedepsei pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani, deoarece pedeapsa stabilită acesteia depășește 5 ani închisoare;

- avocatul A.Prisac în numele inculpatei care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că concluziile privind vinovăția lui C.Cemschi nu pot fi întemeiate pe presupuneri, că însăși inculpata a fost victima infracțiunii comise de I.Naforniță, care a luat de la inculpată sumele de bani transmise de către A.Rebeja pentru procurarea unui apartament acesteia, însă nu a restituit banii inculpatei; recipisele în primirea banilor de către inculpată nu sînt semnate de aceasta fiind falsificate de către I.Naforniță; instanța neîntemeiat a respins demersul privind efectuarea expertizei grafoscopice în comisie asupra recipiselor și anexarea la materialele dosarului a mai multor plîngeri împotriva lui I.Naforniță declarate de către inculpată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursurile procurorului și avocatului V.Bobeica în numele părții vătămate A.Rebeja:

Potrivit textului recursurilor, recurenții invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, reieșind din conținutul recursurilor, recurenții sînt de acord cu starea de fapt și de drept stabilită, însă consideră că instanțele de fond neîntemeiat au stabilit pedeapsa închisorii lui C.Cemschi cu amînarea executării ei pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani, deoarece pedeapsa stabilită acesteia depășește 5 ani închisoare, prin ce a fost ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că sancțiunea art.190 alin.(5) Cod penal, în baza căruia C.Cemschi a fost declarată vinovată, prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Prin sentință lui C.Cemschi i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul comerțului pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.96 alin.(1) Cod penal i-a fost amînată executarea pedepsei pînă la atingerea vârstei de 8 ani a copilului minor - A.Cemschi, născută la 29.07.2007.

Potrivit art.96 alin.(1) Cod penal, femeilor condamnate gravide și celor care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța de judecată le poate amîna executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Reieșind din sensul normei date, amînarea executării pedepsei pentru femeile nominalizate este posibilă numai în cazul în care ele au săvîrșit infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, indiferent de categoria de pedeapsă, însă această măsură nu poate fi aplicată femeilor care au săvîrșit infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave împotriva persoanei, pentru care ele au fost condamnate la închisoare pe un termen de peste 5 ani.

Consultînd textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele atenuante și agravante, de persoana inculpatei, și, reieșind din scopul pedepsei penale, și din faptul că C.Cemschi are la întreținere un copil minor, instanța de recurs nu constată nici un impediment în aplicarea art.96 Cod penal în privința inculpatei.

Colegiul conchide că concluziile instanțelor de fond referitor la aplicarea în privința inculpatei a prevederilor art.96 Cod penal sînt corecte, deoarece aceste prevederi nu pot fi aplicate femeilor care au săvîrșit infracțiuni *contra persoanei*, însă în speță inculpata a comis infracțiunea prevăzută *de capitolul VI al Codului penal - infracțiuni contra patrimoniului, care nu cade sub incidența restricțiilor nominalizate* la art.96 Cod penal.

Prin urmare, instanțele de fond la stabilirea pedepsei inculpatei au respectat prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții privind stabilirea pedepsei cu amînarea executării ei pînă la atingerea vârstei de 8 ani a copilului ei minor, lipsesc.

Astfel, instanța de apel și-a motivat concluzia prin care a respins apelurile procurorului și avocatului în numele părții vătămate, constatînd că pedeapsa stabilită este în corespundere cu prevederile art.61, 75 Cod penal și că aplicarea art.96 Cod penal în privința lui C.Cemschi s-a efectuat în limitele prevăzute de lege.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procuror și avocat în numele părții vătămate și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lor, fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul avocatului A.Prisac în numele inculpatei C.Cemschi:

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau acesta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și poate administra, la cererea părților, orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărîrile instanțelor de fond sînt legale și întemeiate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui C.Cemschi în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acesteia este justă.

Din conținutul hotărîrilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere declarațiile părții vătămate A.Rebeja, a martorilor I.Naforniță, M.Rebeja, O.Cemschi, L.Zatic și actele cauzei - procesele-verbale de percheziție la domiciliul inculpatei din 23.07.2010, de unde au fost ridicate o parte din bonurile de primire a banilor; de examinare a chitanțelor ridicate privind primirea banilor; recipisele date de însăși inculpata C.Cemschi privind primirea banilor în sumă de 38000 euro de la I.Naforniță și de 61000 euro de la partea vătămată A.Rebeja; raportul de expertiză grafoscopică, potrivit căruia este atestat faptul semnării de către inculpată a recipisei date lui A.Rebeja și I.Naforniță în primirea banilor; procesele-verbale de confruntare între inculpată cu partea vătămată și martorii acuzării, care sînt amănunțit descrise în decizia instanței de apel, și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui C.Cemschi, după cum rezultă din hotărîrile judecătorești, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpata nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscută vinovată, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea ei, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ei în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform

propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentul recurentului, precum că instanțele nu au luat în considerație că însăși inculpata a fost victima infracțiunii comise de I.Naforniță, care a luat sumele de bani pentru procurarea apartamentului lui A.Rebeja, pe care nu le-a restituit inculpatei, este nefondat, deoarece se combat prin recipisa scrisă de C.Cemschi că a primit banii în sumă de 38000 euro de la I.Naforniță și prin declarațiile martorului I.Naforniță.

Nefondate sînt și afirmațiile apărării că transmiterea banilor nu a fost condiționată de înșelăciunea sau abuzul de încredere a părții vătămate de către inculpata C.Cemschi și că aceasta nu a avut intenția sustragerii lor, deoarece instanțele de fond cert au stabilit că inculpata primind de la partea vătămată bani în sumă de 38000 euro pentru procurarea apartamentului, nu a întreprins nici o măsură în acest sens, dar continua să primească de la aceasta noi sume de bani, inducînd-o în eroare că urmează să achite următoarele rate pentru apartament, astfel dezinformînd-o conștient despre realitatea situației, folosind banii în scopuri personale. Astfel, instanțele corect au stabilit că intenția acesteia a fost de a dobîndi ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești a părții vătămate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul privind efectuarea expertizei grafologice în comisie asupra a două recipise întocmite în numele lui C.Cemschi, deoarece din materialele cauzei, inclusiv din raportul de expertiză grafoscopică nr.2102 din 09.09.2010, cert rezultă că anume inculpata a semnat recipisa dată lui I.Nafornița privind primirea la 23.11.2008 a banilor în sumă de 38000 euro, mai mult ca atît, însăși inculpata a recunoscut că ea a întocmit recipisa din 21.11.2008 privind primirea banilor în sumă de 61000 euro de la A.Rebeja, astfel că instanța corect a conchis că demersul poartă un caracter formal și reprezintă o modalitate de tergiversare a examinării cauzei, la fel cum și demersul în anexarea la materialele dosarului a mai multor plîngeri adresate de către inculpată împotriva lui I.Naforniță.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată comiterea erorilor de drept la judecarea cauzei, care ar servi drept temei pentru casarea acestora.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrilor judecătorești.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 96 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat de avocat în numele inculpatei în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și reprezentantul părții vătămate, avocatul Bobeica Vasile în numele părții vătămate Rebeja Anastasia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, și de avocatul Prisac Alexandru în numele inculpatei Cemschi Cristina împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în cauza penală în privința lui Cemschi Cristina, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă